

Brichta Ila A Férjével

Anyám másik húga, Ila.

Brichta Ila 1902-ben született. Hozzáment Duneitz Istvánhoz. Zsidó ember volt. Gyerekük nem volt. Ila 1967-ben halt meg, Pista sokkal később. Még párszor összetalálkoztunk az 1970-es években.

Pista kalaposmester volt, üzlete volt a Szív utcában. Ila elvégzett valami szúcstanfolyamot, így kezdte a szúcsséget. Először abban az üzletben dolgozott, ami a férjéé volt, de aztán elváltak, és a válás után az Andrássy útra ment egy kisebb üzletbe.

Iláról mesélték, hogy a 1930-as évek végén volt egy országgyűlési választás, amikor már zsidóknak nem volt általános választójoga, külön kellett kérvényezni [Az 1939. évi IV. tc., az ún. második zsidótörvény korlátozta a zsidók választójogát: 1867 óta tartó, folyamatos Magyarországon lakáshoz kötötték a választójog gyakorlását. - A szerk.]. És akkor Ila nagynéném, aki mindig egy kicsit idegesebb természetű volt, eldöntötte, hogy ő szavazni fog. És addig járta a hivatalokat, míg kijárta. De a végén még valamilyen irodába el kellett mennie, és elkezdtek mondani neki, hogy ezért vagy azért mégse kapja meg a választójogot. Elkezdett remegni, fogta az íróasztalt, és rázta. A tisztviselő megrémült, hogy most éppen mi baja van. Mondta, hogy semmi, csak ha ideges vagyok, akkor rám jön egy ilyen roham. És akkor nagyon gyorsan megkapta a választójogot, csak menjen.